

## *Operation læserbrev*

Har den lille mand  
overhovedet noget  
at skulle have sagt?

### Mine øvrige skrivelier

Såsom trykte bøger, der kan købes i boghandelsen og/eller lånes på biblioteket, ebøger, artikler og meget andet, finder du i Skriveri oversigten.

Klik her for at se den!

*Leif Bruun - 2000*

*leifbr@leifbr.dk*

*www.leifbr.dk*

Revideret: 2025-03-24

Mangfoldiggørelse af denne bog eller dele deraf er i henhold til gældende dansk lov om ophavsret ikke tilladt uden forudgående skriftlig aftale.



## Indledning

Gennem de sidste år har jeg forsøgt mig med forskellige læserbreve i avisen og gjort den erfaring, at de skabte lige så meget røre, som hvis man kastede en sten i et i forvejen oprørt hav. Det kunne selvfølgelig sige noget om mine læserbreve, men den tanke fortrængte jeg hurtigt ved at indtage den holdning, at læserbreve ikke er det papir værd, de er skrevet på. For at fastholde fortrængningen besluttede jeg mig for at bombardere en kendt meningsdanner med kritiske læserbreve. Lykkedes det mig ikke at gøre en forskel, havde jeg bevist min påstand.

Det blev min gennem 20 år elskede og med daglig længsel ventede avis, Vejle Amts Folkeblad, der skulle stå for skud. Den havde skrantet lidt på det sidste, mente jeg. Det var chefredaktør Arne Mariager, jeg havde fået i kikkerten. Uden tvivl en dygtig bladmand der skrev nogle spændende og lærerige ledere og artikler, men ind imellem gav han altså udtryk for nogle holdninger, der gjorde, at jeg gik rundt med kaffepletter ned ad maven. Det havde jeg for øvrigt ved en tidligere lejlighed gjort ham opmærksom på. Og den positive del af kritikken, tog han også til sig!

VAF har en artikelserie, der hedder *Vejle på tværs*, hvor man sætter lidt skæve vinkler på livet i byen. Jeg besluttede mig for at lave min egen *VAF på afveje* serie med tilsvarende vinklede indfald. Jeg er fuldt ud klar over, at det er en tyndbenet undersøgelse jeg begiver mig ud på, som uden tvivl kommer til at fortælle mere om mig selv end om noget andet. Men da jeg ikke rigtig ved, hvordan jeg skal gøre det anderledes, er det et ret afgørende argument.

Med Arne Mariagers uvilje mod kritik in mente, vil jeg uden tvivl blive opfattet som Fjenden selv. Jeg vil komme til at stå alene mod overmagten. Kæmpende på deres hjemmebane med deres favoritvåben. Det kommer til at koste blod, sved og tårer. Men jeg må tage det, som den helt, jeg godt ved, jeg ikke er. Jeg vil fatte pennen med åben pande - højt hævet over småligt ævl og kævl – på vej mod målet –

at gøre Vejle Amts Folkeblad til en bedre avis.

## Operation VAF på afveje

Dato: sø 02-09-01 14:04

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev

### VAF på afveje

Kære Arne Mariager, det er dog en foruroligende mangel på menneskelig forståelse, du udviser i din lørdagsleder *Cigaretter er for tosser*. Allerede i overskriften får du gjort næsten halvdelen af landets befolkning til tosser.

Artiklen igennem spørger du undrende om, hvorfor rygerne ikke bare holder op, når de ved, hvor farligt det er? Tidligere har du selv i avisen fortalt, at du slæber rundt på nogle overflødige kilo. Hvorfor gør du ikke noget ved dem, når du ved, hvor farligt det er at være overvægtig?

Din egen konklusion er, at det er fordi, rygerne i virkeligheden slet ikke ønsker at kvitte smøgerne. Sikke noget vrøvl. Selvfølgelig er der nogen, der ønsker at ryge, ellers kom der ikke nye rygere til. Men ethvert menneske, der er fanget i et misbrug, hvad enten det drejer sig om nikotin, spiseforstyrrelser eller andet, ønsker – inderst inde - at blive fri. Og den eneste grund til, at de ikke gør noget effektivt ved det, er, at de ikke har overskuddet til det.

Du slutter lederen af med at opfordre alle ikke-rygere til at løbe rundt med løftet pegefinger og sige:

- Fyy ha, det må I ikke.

En sådan moraliserende adfærd, bruger man først og fremmest for at retfærdiggøre sig selv. Det bliver i så fald på bekostning af rygerne, som der ved bliver endnu dybere forankret i deres misbrug.

I lederen kaster du dig kun over cigaretrygerne – vel vidende, at det er alle former for tobaksrygning, der er skadelig. Det er ikke længe siden, du lod dig afbillede i avisen med en pibe i munden! På den samme avisside i lørdags – din egen lederside - havde du en stort opsat artikel, hvor I gjorde grin med vendekåben Frank Dahlgaard. Jeg synes, det på bedste vis sætter dit format i relief.

Ovennævnte læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

### Cigaretter er for tosser

En god ven i 50'erne. En gammel kæreste. En fyr, man har spillet fodbold sammen med. Og en stribe gode bekendte fra en masse arbejdspladser i den danske dagspresse. Døde og begravede. Årsag: Lungekræft. Og uanset hvor forskellige de var, og hvor forskelligt de levede deres liv, så havde de et træk til fælles: De var

*Klik på udklippet*

Læserbrevet blev bragt i VAF dagen efter. Bemærk at 'Kære Arne Mariager' er blevet rettet til 'Hr. Arne Mariager!'

## Mangel på menneskelig forståelse

Hr. Arne Mariager! - Det er dog en foruroligende

2 dage senere indrykkede Hr. Arne Mariager følgende læserbrev:

### VAF-læserbrev den 5. september 2001

## Vi stikker piben ind

VAF 5/9 01  
Leif Bruun fra Vejle bryder sig ikke om lørdagens leder i VAF - om cigaretrykning.

Det kan jeg godt forstå. Jeg bryder mig sådan set heller ikke om den. Det er måske fordi, jeg har tænkt på alle de begravelser, jeg har været til, mens jeg skrev den. Måske er jeg inhabil - og burde have skrevet om noget andet. Undskyld, Leif.

Cigaretrykning er dødsens farlig. Det behøver vi hverken forskere eller læger for at konstatere. Vi behøver bare en nogenlunde bred venne- og omgangskreds. Så det...

Så har Leif Bruun præstret lidt dybdeborende journalistik ved at finde ud af, at jeg er piberyger. Ja, jeg elsker at ryge pipe. Og det lægger jeg absolut ikke skjul på. Tværtimod. Jeg tror, verden ville være et bedre sted at opholde sig, hvis der var lidt flere pibervære. Det

hygger. Jeg har en snes piber, som jeg gerne ville have brændt sammen med mig, når jeg skal bort - hvis ikke det var fordi, jeg har lovet min søn, at han må arve dem. (Ind i mellem ser han på mig og på piberne på en måde, der gør mig lidt bekymret...).

Men, Leif, jeg synes ikke det er dobbeltmoralsk at skrive en leder mod cigaretrykning - og mod rygning, generelt, selv om jeg ryger pipe. For lederen handlede om storrygere. Om det at være afhængig af tobak. Og det er jeg ikke. For det vil jeg ikke være. Jeg tager en stopper ind i mellem - fordi det smager vidunderligt. Men jeg ryger ikke meget. I øjeblikket tager jeg f.eks. en pause og begynder først at ryge igen medio oktober. Så har jeg taget to måneders pause, fordi jeg i min sommerferie har røget mere, end jeg gør normalt - og mere, end jeg vil. For jeg vil selv bestemme. Og det handler lederen om, kære Leif. Du hævder så, at rygere ikke har overskud til at holde op. Ja, men så siger vi det. Vi lever efterhånden i et

samfund, hvor manglende overskud kan bruges som undskyldning for hvad som helst. Så lad os sende storrygerne til krisehjælp. Det får de alligevel brug for, før eller senere.

Det er ikke en cigaret eller to om dagen, der slår dig ihjel. Men 20, 30 eller 40 cigaretter om dagen i årevis. Jeg kender cigaretrygere, der snupper en smøg til frokosten - og en efter middagen - og det under jeg dem af hele mit hjerte. Der, hvor det går galt, er når afhængigheden er så udtalt, at den ene smøg tænder den næste.

Mens jeg var bladchef i Svendborg besøgte jeg en af avisens tidligere medarbejdere. Han og konen havde det elendigt. De sad hjemme i stuen og havde hver et stativ med en iltmaske på. Det meste af tiden sad de med masken for munden. Ind i mellem tog de masken væk. For at tage et hiv af en Cecil.

Ja, men Leif, altså, mener du, det er smart?

Arne Mariager  
chefredaktør

-- 0 --

Dato: on 05-09-01 16:09

Fra: Leif Bruun


Til: Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev


## VAF på afveje

Så har han gjort det igen, Guldklumpen [VAFs madanmelder hedder Morten Guldberg]. 5 retter mad, årgangsvine og hele svineriet. På læsernes vegne, forstås - og penge vel egentlig også. Denne gang har han haft en stjerneoplevelse. Det vil, som jeg har forstået det, sige en slags ud af kroppen oplevelse, som fx opstår ved umådeholden alkoholindtagelse. Restauranten får således

## Stjerneoplevelse



Mortens  
Mad & Vin



Restaurant Vedelsborg  
Vedelsgade 59, Vejle  
75 72 29 70

topkarakterer, og der er ingen ende på superlativerne. Da jeg så anmeldelsen i avisen, fik jeg en vammel smag i munden.

- Hva' mon han har fået for det? var heldigvis det eneste, der faldt ud af den.

Ja, ikke fordi jeg ved noget, men det er da en nærliggende tanke. Det må være guld værd for en restaurant at blive omtalt på den måde. Især en ny restaurant – og i det kvarter! Ja, ikke for at kritisere kvarteret, men det er da helt ærligt ikke et sted, det pengestærke borgerskab finder hen uden et vink med en kraftig pen. Og det skal jeg love for, at de har fået. Med nogle få elegante pennestrøg er det gjort til stedet, hvor man ses. Og det er der som bekendt mange, der gerne vil.

Set i det lys er det vel rimeligt nok, hvis Guldklumpen får lidt ud af sine anstrengelser. Det er trods alt mange menneskeskæbner, han holder i sin hule pen. Og når alt kommer til alt – og det er der jo en risiko for, at det gør - har han vel ikke andet end en simpel journalistløn. Og chefredaktøren er sikkert ikke nem at forhandle med. Og når Guldklumpen så sidder der - dødtræt sidst på aftenen efter en lang anstrengende arbejdsdag – alene, længe efter at de andre gæster er gået, kun værten, cognacerne og cigarerne er tilbage - i gode venners lag kan man næsten sige, for selvfølgelig kender gourmeterne hinanden, større er byen heller ikke - ja, så tager det ene ord let det andet. Den ene tjeneste er som bekendt den anden værd. Og så meget kan man da sige med sikkerhed. Guldklumpen spiser man ikke bare af med sovs og kartofler. Der skal også håndpakket lurmærkesmør på det hjemmebagte brød. Han har vel også en familie, der skal klæ's standsmæssigt til alle de repræsentative pligter, der følger med, når man er en del af gumlekredsen. Men som sagt, jeg ved ikke noget. Jeg lader blot tankerne få frit løb – overfladiske, fordummende betragtninger. Nøjagtigt som Guldklumpen og hans pennevenner er så gode til det.

(?)

Undskyld afbrydelsen, jeg var lige ude at kaste op. Men det jeg kom fra, er, at jeg ikke fatter, at gamle hæderkronede Vejle Amts Folkeblad vil lægge navn til den slags pseudoanmeldelser. Tænk sig, en spiserestaurant der laver masser af retter hver eneste dag året rundt, skal bedømmes så afgørende på lige netop den dag og på den ret, som Guldklumpen tilfældigvis vælger at indtage. Hvem siger for øvrigt, at det hele er så tilfældigt? Men uanset det, så er Guldklumpen - med sit nærmest dagligdags afbillede hoved i avisen og garanteret også ophængt i baglokalet i samtlige områdets spisesteder – et så kendt ansigt i den snævre gumlekreds, at i samme øjeblik han sætter foden på et af disse steders dørtrin, udløses alarmen, der på få øjeblikke forvandler køkkenregionerne til en sydende heksekedel.

Skulle bedømmelsen endelig have nogen mening, burde VAF sende tilfældigt udvalgte smagsdommere på tilfældigt udvalgte dage på samtlige områdets spisesteder. Og så alligevel. Selv den bedste kok kan vel ha' en dårlig dag, og så er man egentlig lige vidt.

Nej, der er kun én fornuftig løsning på ovennævnte. Og det er så det konstruktive element i hele denne afvejs afhandling. VAF må simpelthen alliere sig med de ældre, der til daglig sidder og søber i plastikbakker med mikroopvarmet kølemad og lade dem få lidt afveksling i tilværelsen ved



efter tur dagligt at æde sig igennem samtlige områdets spisesteder – med alle 5 retter, årgangsvine, cigarer, cognacer og hele det øvrige svineri. Madanmeldelserne vil således stadig være ubrugelige, men det er den slags alligevel altid, da smag og behag er forskellig – og heldigvis for det.

Tro endelig ikke, at jeg står alene med min kritik. I hvert fald står chefredaktionen på VAF bag mig – eller skulder ved skulder, hvis vi drejer os lidt. Og det gør vi gerne. Det kan jeg dokumentere sort på hvidt:

- *Smil til din kontrollant*, som redaktøren så ironisk kalder sin leder den 14. juli 2001. Smukkere kan det ikke udtrykkes.

Smil til din  
kontrollant

Med hensyn til Guldklumpen vil jeg afslutningsvis slå fast, at jeg ikke har nogen som helst grund til at tro, at han ikke passer sit arbejde ihærdigt, reelt og ærligt. På den anden side har jeg heller ingen grund til at tro, at han gør det. Det eneste, jeg med sikkerhed ved, er, at det er ikke alt, der står i avisen, der er sandt!

Ovennævnte læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret, hvilket jeg gjorde opmærksom på ved at sende følgende e-mail til alle de VAF-adresser, jeg kunne finde i avisen:

Dato: sø 09-09-01 15:12

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Debat; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: VAF på afveje

Vedhæftede læserbrev [se ovenstående] har jeg én gang før e-mailet til Vejle Amts Folkeblad. Men der er åbenbart knas på linjen, for jeg har ikke hørt noget siden. Derfor prøver jeg igen med nogle andre linjer - i håb om, at en eller anden vil hjælpe mit brev videre. For læserbreve skal da læses i avisen.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Dato: ma 10-09-01 08:56

Fra: Lars Baungaard [Chefredaktør sammen med Arne Mariager]

Til: Leif Bruun

Emne: Afvisning af læserbrev



Leif Bruun

Du efterlyser på flere mails en reaktion på dit læserbrev 'VAF på afveje'. Normalt kvitterer vi ikke for læserbreve, men bringer dem i avisen, hvis vi finder dem relevante. Denne gang må jeg gøre en undtagelse og meddele, at dit læserbrev ikke vil blive bragt.

Forklaringen er den, at du fremkommer med så grove beskyldninger om mulig bestikkelse og anden kritisabel eller kriminel adfærd, at du langt har overskredet, hvad jeg opfatter som en tilladelig debattonen. I givet fald kunne du risikere en injuriersag. Det kunne jeg være ligeglad med, men det kan jeg ikke være med, at Vejle Amts Folkeblad i så fald kunne gøres medskyldig ved at have viderebragt dine påstande.

Selv om jeg er overbevist om, at Morten Guldborg ville have format nok til blot at ryste overbærende på hovedet af dine skrivelser, så vil jeg ikke udsætte læserne for så mistænkeliggørende et læserbrev.

At du har lyst til at kritisere Morten Guldborg, avisen og alt andet mellem himmel og jord skal jeg ikke anfægte. Jeg vil også gerne optage et kritisk indlæg, der holder sig til sagen. Men jeg vil ikke trykke et læserbrev, der kraftigt antyder, at Morten Guldborg modtager bestikkelse, at hans madanmeldelser skulle foregå efter aftaler, der holdes skjult for læserne – eller for den sags skyld et læserbrev, der slutter med en generel og banal mening om, at ikke alt, der står i avisen, er sandt!

Hvad med at komme med dokumentation for dine påstande?

Venlig hilsen Lars Baungaard

-- o --

Dato: ti 11-09-01 17:52

Fra: Leif Bruun

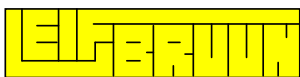
Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahu; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: VAF på afveje

Tak for hjælpen!

Nu er mit læserbrev om madanmeldelser langt om længe nået frem. Desværre kommer det ikke i avisen. Det er fordi, jeg har overskredet den tilladelige debattonen mod Morten Guldborg. Det siger Lars Baungaard i hvert fald ifølge vedhæftede e-mail [se forrige e-mail]. Det undrer mig egentlig, at han ikke læste mit brev med lidt større humoristisk forståelse. Især i betragtning af at det er ham, der skriver *Vejle på tværs*, og fx lørdag den 8. september rodede sig ud i en gevaldig historie, hvor borgmesteren med store bogstaver blev latterliggjort til *SuperFlemming* og SFs tidligere formand, Johanne Kristiansen, til *Kryptonit-Johanne*!

Så på det sæt er det da vist heldigt, at Baungaard blev så ophidset over mit læserbrev, at han slet ikke opdagede, at det er ham, chefredaktionen, jeg skyder på, i langt højere grad, end det er Guldborg. Mit sigte var at gøre opmærksom på, hvor stort et ansvar man påtager ved at offentliggøre en



karakterliste over områdets spisesteder. Og at det kræver, at man kan dokumentere, at de oplysninger, der ligger til grund for karaktererne, er repræsentative og objektive.

Det kunne jeg sådan set bare have nøjedes med at skrive i læserbrevet. Men det er der jo flere andre der tidligere har gjort - uden resultat.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

E-mailen blev ignoreret.

-- o --

VAF-udklip fra den 7. september 2001:

**Avisen i morgen:  
Morten Guldborg  
prøvespiser de ældres  
kølemad**

-- o --

Ups! - Guldklumpen er da vist faldet i værdi!

-- o --

Dato: ma 10-09-01 17:40

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev

## VAF på afveje

I din leder den 3. september, Arne Mariager<sup>1</sup> slår du et slag til fordel for boksport, der åbenbart ikke har det så godt på grund af indre kævl og smålighed.

For en bokser går det ud på at beskadige modstanderen mest muligt. De bedste boksere er dem, der kan afslutte kampen med modstanderen liggende i en blodig klump på kanvassen. Efterfølgende træder så tåbelige journalister til og bruger alle medier til at gøre disse legaliserede voldsmande til idoler og helte. Mange af kampene er for øvrigt arrangerede, så 'heltene' og slagtekvæget er udpeget på forhånd.

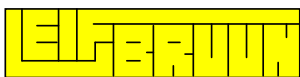
Du har selvfølgelig ret i, at boksningen kan være med til at holde de unge mennesker væk fra gadehjørnerne. Men vold avler nu engang vold, og uanset hvor legalt det er, er det en dårlig løsning at uddanne unge til voldsmande.

Hvis boksport er ved at kævle sig selv ihjel, må det være en kærkommen lejlighed for jer journalister til at rette op på jeres renommé ved med alle medier og midler at understøtte den proces. I mellemtiden kunne vi andre så bryde vores hjerner med at finde noget mere fornuftigt at tilbyde de rastløse unge mennesker. Det er trods alt Danmarks ungdom, det drejer sig om.

## Mødested for små giganter

---

<sup>1</sup> Du har ved flere lejligheder kaldt mig kære Leif. Men når jeg kalder dig kære Arne, retter du det til Hr. Arne Mariager. Er du slet ikke kær?



For resten ...

At boksporten har det fint med at have  
op imod et hundrede verdensmestre, er forudsigeligt.  
At journalister ukritisk spreder løggen, er foruroligende.

Ovennævnte læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Dette læserbrev blev bragt i avisen 2 dage senere den 12. september [du kan se det [her](#)], dog var *For resten* kommentaren udeladt, hvilket jeg gør opmærksom på ved at sende følgende læserbreve til hele redaktionen:

Dato: to 13-09-01 17:20

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager

Kopi: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: VAF på afveje

Kære Arne!

Endnu engang har du ændret i et af mine læserbreve, selvom jeg udtrykkeligt skriver, at det skal gengives i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Læserbrevet er vedhæftet her [se forrige side] og det rødt markerede:

[For resten ...

At boksporten har det fint med at have  
op imod et hundrede verdensmestre, er forudsigeligt.  
At journalister ukritisk spreder løggen, er foruroligende.]

angiver det, der blev udeladt i avisen den 12. september 2001!

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Dato: fr 14-09-01 10:27

Fra: Lars Baungaard, Vejle Amts Folkeblad

Til: Leif Bruun

Re: VAF på afveje

Kære Leif Bruun Nielsen.

Jeg skal beklage, at vi er kommet til at udelade de sidste sætninger i dit seneste læserbrev.

Jeg skal dernæst tillade mig at foreslå, at du inskrænker antallet af e-mail adresser, som du angiveligt anvender ved henvendelser til VAF.



Jeg har naturligvis ingen mulighed for at bremse dig, hvis du har fornøjelse i at sende dine læserbreve og kommentarer til snart sagt hver eneste på redaktionen - lokalredaktioner inklusive. Men jeg kan konstatere, at det er et enormt spild og alene fører med sig, at et antal mennesker skal sidde og slette dine mails.

Ønsker du læserbreve i VAF, er det fuldt tilstrækkeligt at anvende en mail-adresse, nemlig [debat@vaf-fd.dk](mailto:debat@vaf-fd.dk)

Venlig hilsen Lars Baungaard

-- o --

Dato: sø 16-09-01 14:55

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Debat

Emne: Læserbrev

## **VAF på afveje**

Vær med i debatten, skriver du nok så udfordrende på din lederside, Arne Mariager. Men det kan nu være en blandet fornøjelse at debattere med dig (Vejle Amts Folkeblad), for du har uvægerligt de bedste kort på hånden. Har du egentlig gjort dig klart, hvilken nærmest monopolagtig stilling du har som meningsdanner i de skriftlige medier i det meste af Vejle amt? Du kan hver dag frit tilkendegive dine meninger, hvorimod andres læserbreve er underkastet din censur. Skal de overhovedet bringes i avisen? Skal de beskæres? Ændres? Hvilken overskrift vælger du at give dem? Hvordan bliver de sat op? Nogle læserbreve sættes flot op med billede, ramme og det hele. Andre plumpes blot forpjuskede ned i avissidens fjerneste hjørne. Joh, der er mange måder at blande kortene på.

Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at tænke på jeres stort opsatte [annonce](#), hvor I læner jer op ad Jellingstenene og taler rørstrømsk om traditionen / respekten for det skrevne ord.

Er det bare mig, eller er der noget her, der ikke passer sammen?

Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

NB: På navnene under lørdagens leder kan jeg se, at dig og Lars Baungaard har lavet den i fællesskab. Det må ha' set sødt ud, da I sad der – firehændigt – ved tastaturet!

-- o --

Da læserbrevet blev ignoreret sendte jeg følgende e-mail til hele redaktionen:

Dato: ti 18-09-01 17:38

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop,



Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad  
Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad  
Emne: VAF på afveje

Undskyld ulejligheden!

Jeg har ellers fået en venlig e-mail (se forrige side) fra Lars Baungaard. Kære Leif, som han udtrykker det. Og opfordrer mig til indsende flere læserbreve, og at jeg blot behøver at e-maile dem til debatsiden. Men der må altså være kommet en kurre på tråden, for der sker ikke noget, når jeg bruger den adresse. Derfor prøver jeg igen ad denne vej. For –

læserbreve  
skal da læses i avisen.

På forhånd tak for hjælpen  
Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

[Læserbrevet](#) blev herefter bragt den 22. september. Bemærk at også NB'en med firehændighed blev medtaget!

-- o --

Dato: on 19-09-01 20:38

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen

Emne: Læserbrev

## **VAF på afveje**

I din leder den 14. september, Arne Mariager, tager du fat på tragedien i New York, og holder en brandtale for, at nu må de civiliserede lande holde sammen for at uskadeliggøre terrorismen, så vanviddet ikke gentager sig. Så langt så godt, det kan jeg helt tilslutte mig. Men lederen igennem roder du altså rundt i begreberne og kalder det hævn, ikke hævn, at ordene er ligegyldige, hævn, straf, blodhævn, straffeaktion, alle ord kan bruges – og her hører enigheden altså op.

Hævn er en gengældende, afstraffende handling, der udelukkende har til formål at hævde den forsmåede. Hævn er således en primitiv menneskelig adfærd, der bruges i smertefulde situationer, idet man kan opnå en 'hævende' følelse ved at tilføje modparten en tilsvarende smerte. Følelser kan selvfølgelig ikke indgå i et sådant kredsløb, og det hjælper kun som at tisse i bukserne, når man fryser. Men hvis modstanderen er af samme hævnøstige type, opstår hurtigt den klassiske og nærmest uløselige hævn-hævn konflikt, som fx har stået på i Mellemøsten i ufattelig mange år.

**Lederen i VAF den 14. september**

**Husk...**



Så tror du ikke godt, Arne Mariager, at vi også kan blive enige om, at terrorismen skal uskadeliggøres, fordi det er den eneste måde, vi kan beskytte os selv på? Og at hvis vi begynder at hævne tragedien i New York, er vi ikke spor mere civiliserede end terroristerne?

Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret.

-- o --

Dato: on 26-09-01 17:15

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev

## **VAF på afveje**

I din leder den 8. september, Arne Mariager, opfordrer du os alle til at være optimister. Du begrundet det blandt andet ved at nævne en lang række sure tilfælde, hvor det er gået galt for pessimister. Så langt kan vi da være enige. Optimister er sjovere end pessimister, men i længden bliver de helt ærligt lidt anstrengende at være sammen med:

- Det går nok, i morgen vinder jeg sikkert i lotteriet, er typisk deres uansvarlige livsmønster.

Det er ikke den type mennesker, man skal låne penge til.

Så skriver du, at det er optimister, der har gjort alle opfindelser. Det tror jeg simpelthen ikke på. Optimister kan sikkert være vældig kreative i brainstormingsfasen. Men de er altså for flygtige til at udføre det konkrete tålmodighedsarbejde, det er, at være opfinder.

Nej, Arne Mariager, optimisme, pessimisme - og for den sags skyld også alle andre former for isme - skal vi lade sejle deres egen sø. Der er (fanat)isme nok i verden i forvejen.

De eneste,  
det er værd at dyrke,  
er afgrøder!

Derimod et realistisk livssyn - konfronterende og erkendende – det er, hvad det drejer sig om - i alle livets forhold.

## **Pessimister og dybe tallerkner**



For resten ...

Optimisten: Mit tøj er blevet for småt.

Pessimisten: Jeg er blevet fed.

Realisten: Hvorfor passer mit tøj ikke mere?

Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret

-- o --

Dato: fr 28-09-01 16:57

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev:

## **VAF på afveje**

Lederskribenter skal mene noget hver dag.

Også de dage hvor næsen løber, og ægtefællen skælder ud.

Hvilket indlysende nok sker ret ofte!

Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret - bortset fra den efterfølgende meddelelse:

Dato: fr 28-09-01 17:22

Fra: VAF Hedensted

Til: Leif Bruun

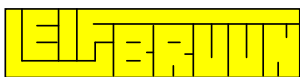
Sv: Vaf på afveje

Kære Leif Bruun

Der er ingen grund til, at du sender mails til os her i Hedensted. Her behandler vi kun stof, der er relevant for Hedensted og Tørring-Uldum.

Med venlig hilsen Peter Hald, egnredaktør

-- o --



Dato: sø 30-09-01 07:43

Fra: Leif Bruun

Til: VAF Hedensted

SV: SV: Vaf på afveje

Til egnsredaktør Peter Hald

Jo, selvfølgelig er der en grund til, at jeg sender dig mine læserbreve.  
Men tak for din omsorg og tak, fordi du har mig kær!

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Dato: ma 01-10-01 17:43

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldberg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev

## **VAF på afveje**

Når man er vant til at have ansvaret for sikkerheden på steder, hvor der færdes mange mennesker, er det en selvfølge at man holder et vågent øje med, at flugtvejene er frie, så alle kan komme væk – hurtigt og uden panik – i en eventuel nødsituation. Fx ved at holde øje med, at dørene åbner udad, og at de kan låses op indefra uden brug af nøgle!

Sådan er det åbenbart ikke i Idrættens Hus i Vejle. Her har man opbygget et kæmpe stålmonstrum, der kun lukker gæsterne ud – enkeltvis - og kun, hvis samtlige af følgende betingelser er opfyldt:

- at man er i besiddelse af et adgangskort.
- at man ved at det forholder sig sådan.
- at man forstår at betjene systemet.
- at kortet er helt og ubeskadiget.
- at det elektroniske system kan godkende kortets data.
- at det elektroniske og mekaniske system fungerer.
- at der er strøm på systemet.
- at området er oplyst og røgfrit.
- at man er i stand til (fx ikke er i panik) at betjene systemet.
- at der ikke er nogen, der maser på bagfra.

Ovenstående problematik forsøgte jeg at gøre opmærksom på, allerede da systemet blev etableret i september 1997 ved at sende et læserbrev til Vejle Amts Folkeblad. Men dette blev afvist af Arne Mariager, idet han – på en pæn måde - gav udtryk for, at det var mig, der var hysterisk.

Efter storbranden i Grindsted Svømmehal i december 1998, hvor folk måtte flygte fra stedet, forsøgte jeg for 2. gang med mit læserbrev, men blev igen afvist med samme begrundelse.



I lyset af tragedien i New York tilspørger jeg dig nu for 3. gang, Arne Mariager: Tror du ikke, at de mennesker det lykkedes for at komme væk fra World Trade Center, er ret glade for, at de ikke enkeltvis skulle sluses ud af et umælende stålmonster? Og fx ikke måtte tilbage igen til 76. etage, fordi de havde glemt deres adgangskort?

Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret

-- o --

Dato: on 03-10-01 16:30

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

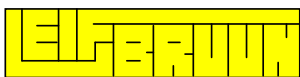
Emne: Læserbrev

## **VAF på afveje**

Jeg har læst i avisen, at det er lykkedes gumlerne på Vejle Amts Folkeblad at få madkunstneren Hans Beck Thomsen til at indgå en aftale om, at man kan få lov til at blive bispist på Henne Kirkeby Kro for 995 kroner pr. næse. Jamen, det er da utroligt, hvad man kan opnå, bare man er ydmyg nok. Efterfølgende selvoplevede beretning er mit bidrag til at udfylde ventetiden til den store dag:

Jeg har engang spist frokost med Hans Beck Thomsen - den kendte tv-kok og ejer af det berømte og kulinariske spisested Henne Kirkeby Kro. Det vil sige, jeg sad ved siden af ham i kantinen på mit arbejde og spiste i frokostpausen. Men da han var meget engageret i en samtale med nogle andre - om for og imod forskellige former for eksotisk tilbehør til nogle sublime middagsretter, som jeg ikke forstod ret meget af - talte jeg egentlig ikke med ham. Også fordi, jeg har det bedst med at være lidt indadvendt, når jeg sidder med min hjemmegjorte madpakke - et af dagens højdepunkter.

I stedet sad jeg og iagttog, hvordan Hans Beck Thomsen gjorde det af med nogle højtbelagte stykker smørrebrød. Blandt andet ét - der bestod af 4 tykke skiver rullepølse, et ordentlig lag sky og masser af løgringe - skar han midt over og kylede ned i 2 mundfulde, alt mens han snakkede om eksotisk tilbehør. Jeg havde meget lyst til at spørge, om han var klar over, hvad det var, han lige havde spist, men det fik jeg ikke gjort. Jeg var også lige midt i et stykke med hjemmelavet leverpostej og rødbeder - det bedste jeg ved.



Der er noget, jeg har tænkt meget over, og som jeg aldrig har fundet gastronomiens svar på. Så da jeg var færdig med madpakken, dristede jeg mig til at spørge:

- I hvilken rækkefølge spiser du maden?

Han kiggede totalt uforstående på mig.

- Jamen, jeg mener, hvis du fx får andesteg med brun sovs, hvide kartofler, rødkål, brunede kartofler, asier og rødvin, i hvilken rækkefølge putter du det så i munden?

- Det har jeg da ved Gud aldrig spekuleret over, svarede han.

På stemningen rundt om bordet, kunne jeg mærke, at det var et dumt spørgsmål, jeg havde stillet, så jeg spurgte ikke yderligere.

I stedet gik jeg op og købte et stykke wienerbrød til kaffen.

For resten ...

Uanset hvor kunstnerisk  
maden tilberedes og anrettes,  
bliver resultatet det samme  
24 timer efter, den er spist!

Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret

-- o --

Dato: fr 05-10-01 16:51

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev:

## **VAF på afveje**

Vær med i debatten, skriver du stadigvæk i din avis, Arne Mariager, og opfordrer læserne til at indsende læserbreve af almen interesse.

- Når mine læserbreve ikke bliver bragt, er det så fordi, du mener, de ikke er af almen interesse?
- Hovedparten af de læserbreve, du bringer, er fra partisoldater, der forherliger sig selv og deres parti ved at nedgøre andre partier og deres politikere. Mener du, at det er af almen interesse?

Je' spør' bare – uden at forvente noget svar!



Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret.

-- o --

Dato: ma 08-10-01 17:17

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev

## **VAF på afveje**

*Luderjournalistik* kalder jeg det, når journalister får følelsesramte mennesker til at krænge deres privatliv ud. Heller ikke Vejle Amts Folkeblad holder sig for god til den slags. Det kunne man forvisse sig om lørdag den 29. september 2001. I en stort opsat artikel [af hensyn til kvinden gengiver jeg ikke denne artikel] med billeder og navns nævnelse fik en kvinde udsprede hele sin traumatiske barndom med en fortrukken og voldelig far. Som en lind, klistrende grød blev den ulykkelige historie hældt ud over alle, der bare var i nærheden af lørdagens avis. Alene kvindens udtryk på billederne fortalte, at hun langt fra havde det godt med den offentliggørelse. Og om kort tid når vi andre har glemt historien, sidder kvinden tilbage med traumerne, den dårlige samvittighed over at have udleveret sin far og med den øvrige del af familien på endnu større afstand end tidligere.

Men det var jo netop disse følelsesbetonede billeder, der solgte avisen. Det var vel også derfor, de skulle smækkes på forsiden af begge sektioner. Er det ikke rigtigt, Arne Mariager? Det er vel sådan noget, du regner ud. Men har du også kalkuleret med, at læserne hurtigt bliver mætte af den slags historier, og inden længe må du endnu længere ned ad luderskråplanet for at holde oplagstallet. Måske skulle du prøve at regne på konsekvenserne, hvis du peppede forsiderne op med nogle følelsesmæssige højdepunkter fra dit eget privatliv?

Sluttelig vil jeg lige pointere, at jeg synes, det er godt, at kvinden får bearbejdet og sat ord på sine traumer. Det er også fint, at medierne beskæftiger sig med disse emner. Faktisk kan man ikke fokusere nok på dem. For det er kun ved at få dem frem i lyset, man kan gøre noget ved dem. Det eneste jeg med ovennævnte opponerer imod, er, at man udnytter følelsesramte personer.

Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.



Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret.

-- o --

Dato: on 10-10-01 17:25

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: Læserbrev

## VAF på afveje

I din leder den 2. oktober 2001, Arne Mariager, går du i rette med de nyindførte smilende/sure ansigter til karaktergivning af fødevarerforretningerne. ...*al denne socialdemokratiske umyndiggørelse og formynderterror. Bliv os dog fra livet med den slags – og lad os dog for pokker gøre vore egne erfaringer og træffe vore egne valg* – for nu at sige det med dine egne ord. Den holdning er der ikke noget nyt i, for nøjagtigt det samme gav Lars Baungaard udtryk for i lederen [Smil til din kontrollant](#) den 14. juli 2001.

Den moderne gabestok

Tilsyneladende er der således fodslag på chefredaktørgangen på Vejle Amts Folkeblad. Men det gungrer nu noget hult, når man tænker på, hvordan VAF er poppet op med karaktergivninger og træffen valg på læsernes vegne:

- Spiserestauranter
- Fodboldspillere
- Læserbreve
- Tv-programmer
- Vin
- Bøger
- Film
- Cd'ere
- og meget andet.

Uden at jeg har lyst til at forsvare myndighedernes nye initiativ, må jeg dog medgive dem, at de, til forskel fra VAF, laver repræsentative, objektive undersøgelser, vurderet ud fra målte værdier, der er foretaget af uddannede og autoriserede personer.

- *Bliv os dog fra livet med den slags - og lad os dog for pokker gøre vore egne erfaringer, Arne Mariager!*



Ovenstående læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd – ellers slet ikke.

Med venlig hilsen Leif Bruun

-- o --

Læserbrevet blev ignoreret

-- o --

Dato: on 10-10-01 16:02

Fra: Lars Baungaard, Vejle Amts Folkeblad

Til: Leif Bruun

Emne: VAF på afveje

Kære Leif Bruun.

Selv om du tilsyneladende fortsat har fornøjelse af at chikanere en stribe medarbejdere på VAF med dine mails, skal jeg forsøge at anslå en venlig tone i denne opfordring til dig.

Derfor også Kære foran dit navn.

Opfordringen går først og fremmest på, at du udviser betydelig større selvkritik, inden du kaster dig ud i nye kapitler af din føljeton "VAF på afveje".

Som du har bemærket, er det i langt de fleste tilfælde spildt arbejde, fordi vi ikke har bragt mange af dine læserbreve - og det agter vi fortsat ikke at gøre. Vi finder ganske enkelt ikke, at de har interesse for nogen som helst. Og vi ser slet ikke nogen grund til, at vi skal bruge papir og spalteplads på, at du kommer af med nogle frustrationer, som vel helt kunne undgås, hvis du ganske enkelt holdt op med at læse avisen. Det kan næppe være sundt at læse noget, der så ofte er dig imod, noget som i den grad generer dig og i den grad bringer dig i affekt.

Kunne du indskrænke dig og nøjes med f.eks. en tyvendedel af de indlæg, du i øjeblikket præsterer, ville situationen muligvis se anderledes ud. Naturligvis under forudsætning af, at der er relevans for andre end dig i dine indlæg.

Sluttelig skal jeg igen - selv om det måske er forgæves - opfordre dig til at slette alle overflødige mail-adresser, såfremt du fortsat ønsker at tæppebombe avisen med nye kapitler af "VAF på afveje".

Det er faktisk nok at sende en mail til debat@vaf-fd.dk , hvis man ønsker relevant og vedkommende indlæg i avisen.

Alt andet - og især din skydning med spredhagl - kan kun opfattes som overlågt chikane eller mangel på blot en smule anstændighed og høflighed.

Venlig hilsen Lars Baungaard

-- o --

Dato: fr 12-10-01 16:45

Fra: Leif Bruun

Til: Vejle Amts Folkeblad, Vejle; Vejle Amts Folkeblad, Morten Guldborg; Vejle Amts Folkeblad, Lars Baungaard; Vejle Amts Folkeblad, Kristian Pahun; Vejle Amts Folkeblad, Hedensted; Vejle Amts Folkeblad, Give; Vejle Amts Folkeblad, Fredericia; Vejle Amts Folkeblad, Børkop, Jelling; Vejle Amts Folkeblad, Arne Mariager; Vejle Amts Folkeblad Kaare Johansen; Vejle Amts Folkeblad

Emne: VAF på afveje

Lars Baungaard har sendt mig en e-mail, jeg ikke ser nogen grund til at kommentere, da den taler så udmærket for sig selv. Det vil jeg hermed lade den gøre:

[indsat kopi af ovennævnte e-mail].

Jeg kan således konstatere, at VAF opfatter kritik som uønsket, skadelig og som mangel på høflighed og anstændighed. Nøjagtigt som i tidligere tiders østlande. For at også ikke-computer-individer kan forstå omfanget af mit 'chikaneri', kan jeg lige oplyse, at det kræver 2 klik med musen at slette en uønsket e-mail. Hvis man da ikke foretrækker at lade systemet gøre det automatisk.

Men uanset dette har det aldrig været min hensigt at genere VAF – tværtimod. Så med de 2 læserbreve jeg bringer her efterfølgende, stopper jeg min skydning med 'spredhagl', som Lars Baungaard så smukt udtrykker det - med en fynsk undertone.

Med venlig hilsen fra jeres alle sammens Kære Leif

For resten ...

Tak for kritikken.

Ikke fordi jeg nødvendigvis er enig,  
men tak fordi du tilkendegav din mening.

## VAF på afveje

I Vejle er der et bladhus, der hedder Vejle Amts Folkeblad. De laver stort set de eneste lokale dag- og ugeblade i Vejle og de omkringliggende byer. Chefredaktøren, Arne Mariager, der residerer der, er således en magtfuld person med stor indflydelse på meningsdannelsen i området. Som læser af Arne Mariagers skriverier gennem årene, kan jeg fremkalde følgende billede af ham: En tænksom og følsom bamsefar, der med piben i munden, fiskestangen i hånden og hunden ved sin side er i pagt med naturen, samlende overskud og inspiration til samværet med familien, hvad enten det er til kulinariske frembringelser i køkkenet eller til at sove i ske med den elskede – til trods for den overflødige arm. På arbejde er Arne Mariager en driftig virksomhedsleder, journalist til fingerspidserne, medarbejdermotiverende så det batter og den, der skærer igennem, når det kræves, skabende et moderne bladhus så rotationsmaskinerne synger, så det er en fryd.

Kigger jeg derimod de samme skriverier imellem linierne og laver min egen fortolkning, kan jeg fremkalde dette billede: En knudemand der egenrådigt hersker i sit bladhus, tager det som en selvfølge at alle andre uden videre retter ind efter hans synspunkter, arbejdsmetoder og særheder, blander sig hvor det passer ham og ændrer ofte og uden begrundelser i medarbejdernes dispositioner.

- Min dør står altid åben, forsvarer han sig - hvorefter han forskanser sig bag sin velafrettede sekretær.

Arne Mariager er hårdtarbejdende:

- Slider røven ud af bukserne, som han siger det.

Og det er han nødt til for at kunne være med i alle beslutningerne, så han kan opretholde illusionerne fra den førstnævnte karakteristik. Den slags arbejdsmetoder giver frustrationer. Det må nødvendigvis gå ud over familien og hunden. De før så inspirerende ture i naturen er efterhånden indskrænket til den trivielle daglige køretur mellem Vejle og Herning.

Man kan selvfølgelig undre sig over, at jeg beskæftiger mig så intenst med Arne Mariager. Til det kan jeg svare på samme måde, som VAF svarede byens borgmester i en tilsvarende situation. Det er ikke Arne Mariager som person, jeg interesserer mig for, det er hans position. Jeg prøver på at komme bag om magten. Jeg ønsker at forstå, hvad det er for kræfter, der styrer vores samfund. Mange gange er det mennesker, der har et ekstraordinært stort behov for at bevise deres eget værd, der er villige til at ofre, hvad der kræves for at få de magtfulde stillinger<sup>2</sup>. Når det så lykkes, sidder de i saksen. Oprethold illusionerne eller forsvind, er valgmulighederne. For en person med mindreværd, der langt om længe har fået styrket sit ego, er det intet alternativ!

## Operation VAF på afveje

Jeg har gennem mit hf studie på VUC fået til opgave at lave en rapport om medier og meningsdannelse. Min indfaldsvinkel til denne opgave var at stille mig selv spørgsmålet: Har den lille mand overhovedet noget at skulle have sagt? For at undersøge dette nærmere, kastede jeg mig ud i en læserbrevsserie under navnet *VAF på afveje*. Med dette læserbrev er det blevet til i alt 16, hvoraf de 3 blev bragt i VAF!

Inden jeg skriver rapportens hovedkonklusion, vil det være velkomment, om andre har kommentarer til min aktion eller kommentarer i det hele taget. Den opgave, jeg stillede mig selv, inden jeg gik i gang med operationen, bringer jeg i det efterfølgende. Den er samtidig blevet til indledningen på min rapport:

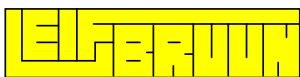
### Indledning

Gennem de sidste år har jeg forsøgt mig med forskellige læserbreve i avisen og gjort den erfaring, at de skabte lige så meget røre, som hvis man kastede en sten i et i forvejen oprørt hav. Det kunne selvfølgelig sige noget om mine læserbreve, men den tanke fortrængte jeg hurtigt ved at indtage den holdning, at læserbreve ikke er det papir værd, de er skrevet på. For at fastholde fortrængningen besluttede jeg mig for at bombardere en kendt meningsdanner med kritiske læserbreve. Lykkedes det mig ikke at gøre en forskel, havde jeg bevist min påstand.

Det blev min gennem 20 år elskede og med daglig længsel ventede avis, Vejle Amts Folkeblad, der skulle stå for skud. Den havde skrantet lidt på det sidste, mente jeg. Det var chefredaktør Arne Mariager, jeg havde fået i kikkerten. Uden tvivl en dygtig bladmand der skrev nogle spændende og lærerige ledere og artikler, men ind imellem gav han altså udtryk for nogle holdninger, der gjorde, at jeg gik rundt med kaffepletter ned ad maven. Det havde jeg for øvrigt ved en tidligere lejlighed gjort ham opmærksom på. Og den positive del af kritikken, tog han også til sig!

VAF har en artikelserie, der hedder *Vejle på tværs*, hvor man sætter lidt skæve vinkler på livet i byen. Jeg besluttede mig for at lave min egen VAF

<sup>2</sup> Fx skriver Arne Mariager i sin [leder](#) den 24. september 2001 om borgmester Flemming Christensen, at han har en arrogance grænsende til brutalitet!



på afveje serie med tilsvarende vinklede indfald. Jeg er fuldt ud klar over, at det er en tyndbenet undersøgelse jeg begiver mig ud på, som uden tvivl kommer til at fortælle mere om mig selv end om noget andet. Men da jeg ikke rigtig ved, hvordan jeg skal gøre det anderledes, er det et ret afgørende argument.

Med Arne Mariagers uvilje mod kritik in mente, vil jeg uden tvivl blive opfattet som Fjenden selv. Jeg vil komme til at stå alene mod overmagten. Kæmpende på deres hjemmebane med deres favoritvåben. Det kommer til at koste blod, sved og tårer. Men jeg må tage det, som den helt, jeg godt ved, jeg ikke er. Jeg vil fatte pennen med åben pande - højt hævet over småligt ævl og kævl – på vej mod målet –

at gøre Vejle Amts Folkeblad til en bedre avis.

NB: Som anbefalet af Lars Baungaard har jeg opsagt mit VAF abonnement

-- o --

E-mail og læserbreve blev ignoreret.

-- o --

## Konklusion

Har den lille mand overhovedet noget at skulle have sagt? var mit indgangsspørgsmål.

- Nej, det har han selvfølgelig ikke, for så var han jo ikke nogen lille mand! Et ret dumt spørgsmål, må jeg indrømme.

Vi er mindst 5 millioner små mennesker i Danmark, og skulle vi alle gå rundt og blande os i alt mellem himmel og jord, kom der aldrig noget fornuftigt ud af noget som helst. Det væsentlige er også, at vi har et frit, vel-fungerende, demokratisk samfund, hvor forholdene debatteres i en åben og udviklende dialog.

Og det viser *Operation læserbrev* desværre med uhyggelig tydelighed, at det har vi ikke!

## Efterskrift

Efterfølgende er uddrag af 2 artikler bragt i *Journalisten.dk*

1. oktober 2008: [Arne gi'r den gas](#)

I er klynkende og forkælede. Det skriver chefredaktør Arne Mariager til medarbejderne på Vejle Amts Folkeblad og Fredericia Dagblad. Et skoleeksempel på

ringe kommunikation fra en patriarkalsk og svag leder, som bestyrelsen bør overveje at skifte ud, siger ekspert i ledelse.

**SKIDEBALLE.** "Lav smertetærskel", "logik for dværghøns med hornbriller", "høj forkælelsesgrad" og "klynkeri". Medarbejderne fik klar besked, da de modtog en mail fra chefredaktør Arne Mariager den 17. september... Lektor på CBS med speciale i ledelse Bent Meier Sørensen forstår ikke Arne Mariagers ledelsesstrategi. Han er uenig i, at Arne Mariager formulerer sig i et klart sprog: »Den her form for kommunikation er fra stavnsbåndets tid og et eksempel til lærebøgerne på, hvordan ledere ikke skal kommunikere.«

... Mailen medførte et ekstraordinært bestyrelsesmøde i medarbejderforeningen, hvor medlemmerne sendte et modsvar til Arne Mariager, via tillidsrepræsentanten Jesper Sørensen.

"Tillykke Arne. Endnu en gang har du formået at demotivere dine medarbejdere. Det er ubegribeligt og pisseirriterende at få sådan en mail midt i en travl hverdag. Medarbejderforeningen," lød modsvarets ordlyd.

»Hvis denne mail ikke er en enlig svale, er chefredaktøren en sag for bestyrelsen. Han slår mig som en patriarkalsk, men svag leder, som Vejle Amts Folkeblad ikke har brug for i en presset tid,« siger Bent Meier Sørensen.

Chefredaktør Arne Mariager vil ikke forholde sig til Bent Meier Sørensens vurderinger. »Der er kun én ting, jeg er mere træt af end eksperter fra de forskellige business schools, og det er det norske køkken. Andet har jeg ikke at sige.«

### 17. november 2008: Mistillidsvotum før Mariagers afgang

Medarbejderne på Vejle Amts Folkeblad og Fredericia Dagblad sendte et mistillidsvotum til Arne Mariager i november, erfarer Journalisten.dk. Nu er Arne Mariager stoppet som chefredaktør og medarbejdernes jobbrokade stillet i bero...

Vicetillidsrepræsentant Jesper Sørensen bekræfter, at medarbejderne har sendt Arne Mariager et mistillidsvotum. Han afviser dog rygter om, at medarbejderne truede med en kollektiv opsigelse for at presse Arne Mariager til at forlade chefredaktørstolen. Jesper Sørensen fortæller dog, at samarbejdsproblemerne mellem medarbejderne og Arne Mariager rækker udover jobbrokaden, hvor Arne Mariager genansatte medarbejderne i nye stillinger, og hans direkte sprogbrug overfor de ansatte. Tidligere har han blandt andet kaldt medarbejderne for *klynkende og forkælede*...

Arne Mariagers tanker om de redaktionelle medarbejdere er decideret kølige, hvilket han formulerede i et brev, som han sendte til venner og kolleger efter opsigelsen.

»Nu føler jeg, at et flertal i den redaktionelle medarbejderforening har løjet og sladret og svigtet i en sådan grad, at jeg ikke har det, der ligner en forpligtelse. Jeg får kvalme af at se på dem. Og jeg er ked af, at man lever i en tid, hvor det er strafbart at give dem klø,« skriver Arne Mariager i brevet.

Lederen i VAF den 1. september 2001:

# Cigaretter er for tosser

En god ven i 50'erne. En gammel kæreste. En fyr, man har spillet fodbold sammen med. Og en stribe gode bekendte fra en masse arbejdspladser i den danske dagspresse. Døde og begravede. Årsag: Lungekræft. Og uanset hvor forskellige de var, og hvor forskelligt de levede deres liv, så havde de et træk til fælles: De var storrygere!

Den ene cigaret blev brugt til at tænde den næste. De vidste alle, hvor dødsens farlige, cigaretter er. De var begavede, karakterfaste og dygtige mennesker. Og alligevel blev de ved med at ryge cigaretter. Hvordan kan det være? Hvorfor lader fornuftige mennesker sig gøre til slaver af noget tobak rullet ind i papir - når man nu ved, at cigaretter slår ihjel? Hvorfor?

Vi lever i en tid, hvor hver dag har sine sundhedsbudskaber. Den ene dag er det svinekød, vi skal holde os fra. Den næste er det sodavandsis, som er truende, hvis man spiser mere end 30 om dagen i en periode på over 40 år. Så er det mælk, chokolade, kyllinger.... Hele tiden nye budskaber. Men midt i flimmeren er der et budskab, som aldrig har rokket sig. Et budskab, der står bøjet i neon for øjnene af os alle sammen: Cigarettrygning er livsfarlig. Både statistikken og antallet af begravelser fortæller os alle sammen, at sådan er det.

Dertil kommer så, at cigarettrygning er en dyr fornøjelse. Og ud over risikoen for lungekræft øger cigarettrygning også risikoen for hjerte-kar-sygdomme. Og under vejs - før de når at udvikle en dødbringende sygdom - kommer cigarettrygerne ud for en væsentlig forringet almen-tilstand.

De får åndenød. De bliver nervøse grænsende til det hysteriske, hvis de ikke kan få lejlighed til at ryge med

forholdsvis korte intervaller. De hoster og hakker - og hver morgen er de mere eller mindre i coma, indtil de har fået tændt deres morgen-smøg.

Hvad er det, der får cigarettrygerne til det? Hvis man absolut vil begå selvmord, er der da langt hurtigere og mindre forurenende måder at gøre det på.

Der findes mennesker, som dør af lungekræft, selv om de aldrig har tændt en cigaret. Der gives nemlig ikke garantier her i livet. Men der findes en voldsom statistisk overdødelighed af lungekræft mellem mennesker, der ryger mange cigaretter - og har gjort det i årevis. Samtidigt med at rygningen generer omgivelserne, koster en bondegård og nedsætter livskvaliteten i dagligdagen.

Hvorfor er der storrygere? Hvad er cigarettrygernes psykiske hemmelighed?

Den generation af danskere, der nu er i pensionistalderen, kan med en vis ret hævde, at de ikke anede, at cigaretter var livsfarlige - da de i sin tid begyndte at ryge. Men i dag ved alle, at cigaretter giver lungekræft. Alligevel er det en tragisk kendsgerning, at mange unge mennesker ryger - især unge piger. Hvordan kan det gå til med den viden, de har - og med de holdninger omkring tobak, som man uundgåeligt støder ind i alle vegne?

Jo, naturligvis er cigaretter vanedannende. Men man kan få hjælp til at komme ud af misbrug. I den sammenhæng er nikotinmisbruget ikke et af de største problemer. Men problemet er sandsynligvis langt mere psykisk end fysisk betinget. Cigarettrygerne ønsker ikke - helt inde i den inderste krog - at holde op. Fordi der er noget hyggeligt, noget afslappende over at tænde en smøg. Og det er det, man skal sige farvel til. Alt det, som mange tror, er livskvalitet. Mens de overser, at de for hver dag, der går, får det stadigt dårligere, fysisk - og øger risikoen for at dø af lungekræft. Det er simpelt hen for dumt at ryge cigaretter.

Sig det til dem, De kender - endnu en gang. Og bed dem holde op, fordi det er så trist at miste mennesker, man holder af.

Go' weekend

Arne Mariager, redaktør

Klik på artiklen  
for at vende tilbage

VAF-læserbrev fra den 3. september 2001.

## Mangel på menneskelig forståelse

Hr. Arne Mariager! - Det er dog en foruroligende mangel på menneskelig forståelse, du udviser i din lørdagsleder Cigaretter er for tosser. Allerede i overskriften får du gjort næsten halvdelen af landets befolkning til tosser.

Artiklen igennem spørger du undrende om, hvorfor rygerne ikke bare holder op, når de ved, hvor farligt det er? Tidligere har du selv i avisen fortalt, at du slæber rundt på nogle overflødige kilo. Hvorfor gør du ikke noget ved dem, når du ved, hvor farligt der er at være overvægtig?

Din egen konklusion er, at det er fordi, rygerne i virkeligheden slet ikke ønsker at kvitte smøgerne. Sikke noget vrøvl. Selvfølgelig er der nogen, der ønsker at ryge, ellers kom der ikke nye rygere til. Men ethvert menneske, der er fanget i et misbrug, hvad enten det drejer sig om nikotin, spiseforstyrrelser eller andet, ønsker - inderst inde - at blive fri. Og den eneste grund til, at de ikke gør noget effektivt ved det, er, at de ikke har overskuddet til det.

Du slutter lederen af med at opfordre alle ikke-rygere til at løbe rundt med løftet pegefinger og sige:

- Fyy ha, det må I ikke.

En sådan moraliserende adfærd, bruger man først og fremmest for at retfærdiggøre sig selv. Det bliver i så

fald på bekostning af rygerne, som derved bliver endnu dybere forankret i deres misbrug.

I lederen kaster du dig kun over cigaretrygerne - vel vidende, at det er alle former for tobaksrygning, der er skadelig. Det er ikke længe siden, du lod dig afbillede i avisen med en pipe i munden! På den samme avisside i lørdags - din egen lederside - havde du en stort opsat artikel, hvor I gjorde grin med vendekåben Frank Dahlgaard. Jeg synes, det på bedste vis sætter dit format i relief.

Ovennævnte læserbrev ønskes bragt i dets fulde ordlyd - ellers slet ikke.

Leif Bruun  
Danmarksgade 27, Vejle.

VAF artikel den 1. september 2001

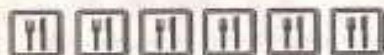
# Stjerneoplevelse på Ved

VAF 1/9 01



Mortens  
Mad & Vin

Restaurant Vedelsborg  
Vedelsgade 59, Vejle  
75 72 29 70



Brian Laugesen har gjort Vedelsborg til et spisested, hvor originalitet, perfekte råvarer og grundigt arbejde forvandler middagen til en enestående oplevelse

Af Morten Guldborg

**B**redet signalerer ofte retningen for en restaurantmiddag. Kummer der en kury på bordet med opvarmede Hattling-brød og hotelpakninger med Lurpak-smør, kan den efterfølgende mad sjældent hive sig op over det gennemsnitlige, ligegyldige. For når man er ligeglåd med en så vigtig detalje, kan der også slæses med så meget andet.

Kommer der derimod hjemmebagt brød med krumme og knasende aknepe, venter der som regel også en rar oplevelse. Gode spisesteder ved, hvor vigtigt brødet er, hvis en middag skal blive en succes.

På Restaurant Vedelsborg i Vejle er brødet fremragende, og det er resten af maden også.

Brian Laugesen og hans hustru Britta overtog det tidligere værtshus for et år siden fra Maria og Bo Engstbrecht. Dengang var Vedelsborg et gedigent og godt spisested med ukompliceret mad af gode råvarer. På 12 måneder er det lykkedes de nye ejere at hæve Vedelsborgs trinnet op til et niveau, der er uafhængigt af

måle sig med enhver.

Der er hvide duge på bordene i restauranten, men med den åbne bar i enden af lokalet er der noget fransk bistro over Vedelsborg - afsløppet forbliver formerne og stemningen aftenen igennem.

Vi besøgte Vedelsborg en torsdag aften med kun en håndfuld gæster, og det gav selvfølgelig ekstra tid i køkkenet og til at krøse om gæsterne. Om det forholder sig anderledes på travle aftener, kan jeg ikke vurdere, men både betjening og servering var førsteklases denne aften, ukrullet, grundig og fleksibel. Og så kan man dårligt forlange mere.

Udvalget på Vedelsborg består af to menuer. En månedsmenu og en Vedelsborgmenu hver med fem retter, som gæsterne kan vælge meget eller lidt fra og kombinere på kryds og tværs.

En ret på månedsmenuen koster 188 kr., fem retter 308. To retter Vedelsborgmenuen erhverves for 238 kr., hele baduljen for 328 kr.

Vi valgte at prøve begge menuer i fuld udstrækning for at teste så meget som muligt. Min kødelukkende medlemsmelder skulle vælge mellem oksefilet og dagens fisk til sin hovedret i månedsmenuen, og han fravalgte fisken for at lette det efterfølgende vinvalg.

## Rundhåndet vinmenu

Vedelsborg har ikke noget stort vinkort - restauranten er i færd med at skifte leverandør, hvilket påvirkede udvalget en smule - men der er vin for både de flestes smag og pengepung. Husets vin er en Cotes du Ventoux til 162 kr. flasken, og så kører det ellers opafar over fortrinvis franske, men også udmærkede spanske, italienske og et par håndfulde overasiatiske vine.

Til Vedelsborgmenuen serverer Brian Laugesen en vinmenu til 260 kr. med fem forskellige vine. Et godt tilbud viste det sig, for det var lutter gode vine, og der blev ikke holdt strengt på betegnelsen "et glas" - der blev fyldt op undervejs, hvis der var brug for det. Vinene blev arrangeret, så de også passede til augustmenuen, et af flere eksempler på husets fleksibilitet denne aften.

Udgangspunktet for måltidet var som sædvanlig i den



Restaurant Vedelsborg med indgang på hjørnet set fra Vedelsgade. (Foto: Benny F. Nielsen)

Anmeldelser i 2001		4 bestiksbø
Januar:	Trattoria Dei Re, Vejle	(3)
Februar:	Havfruen, Fredericia	(5)
Marts:	Merlot, Vejle	(3)
April:	General Fon Dy, Vejle	(4)
Maj:	Estakaden, Vejle	(3)
Juni:	Italiano, Horsens	(4)
Juli:	Eskkegrav Badehotel, Stokby	(3)
August:	Snaptun Færgegård, Snaptun	(3)
September:	Restaurant Vedelsborg, Vejle	(6)

hovedretten vendt i olivenolie og garneret med balsamico-dressing - lækkert, friskt og originalt.

Månedsmenuens første ret var præsenteret som *redtungefilet med laksouffle i kori tang med små salater og citron/dildcremefraiche*.

På tallerkenen var nori tungen enten fraværende eller samlet i en lillebitte klynge midt i souffl'en. Under alle omstændigheder var den lysende soufflé af hakket laks kød flot omkranset af en fladfiskefilet garneret med lidt frisk salat - rucola og frisee. Cremefraichen var afstemt med syren fra citron og dild - en kombination, der næsten ikke kan gå galt. Retten var nok aftenens mindst originale, men den var velsmagende og vellavet.

Min første ret bestod af *persille i artocremesuppe tilsmagt med champagne serveret med ravioli med anghoiseconfit*.

Det lød mere kompliceret end det fremstod på tallerkenen. Nye retter i en mild, fondbaseret flø-

de fra Henri Villamont fra vinmenuen, en frisk, syrerig Chardonnay, der uden problemer klarede begge retter.

For at passe til vinene var første og anden ret i månedsmenuen byttet rundt. Medspiseren fik nu *Stegt fennikelpølse med nye kartofler, syltet peberfrugt og parmesanchips*, mens jeg nød *Ovnbagt skærissing på sauteeret æble med friske græs salat og vilde ris*.

Fennikelpølsen, en kødfuld spegepølse med fin smag af fennikel, i tynde skiver var stegt sprød på en tør punde og sammen med de små kartofler og den sprødbagte parmesan gav det en letkrydret mellemret med tilpas bid og smag.

Min issing var bakt til perfektion og den milde fisk overlevede den hårde konkurrence fra den kraftige andeleversauce og de små mbleterninger, nænsomt stegt så de bevarede form og konsistens.

De vilde ris var kogt, så de stadig havde bid, og på ny var det en ret, hvor der var harmoni

Lederen i VAF den 14. juli 2001:

# Smil til din kontrollant

LØRDAG  
VAF  
14/7/01

40.000 steder, hvor der sælges eller serveres fødevarer, skal nu have karakter.

Er der pænt og rent i bagbutikken, får indehaveren et stor-smilende smil, der skal klæbes op, så enhver kunde kan det det.

Er der snovs i kroene, er karakteren et surt fjes. Det skal naturligvis også klæbes op og være fuldt synligt. Så kan kunderne hurtigt se, om hygiejnen i deres forretning, restaurant eller pølsevogn er i orden.

Smart, ikke?

Det er godt, der bliver gjort noget ved hygiejnen. Disse små, skumle restauranter og tvivlsomme pizzariner kan være til stor skade for folkesundheden. Man kan få ondt i maven...

Men man kan også få ondt et helt andet sted over denne offentlige rottergang, som fødevarer-regionerne nu sætter i sving efter direktiv fra fødevarerminister Ritt Bjerregaard. For selvfølgelig får kampagnen effekt. En butik eller restaurant, der er tildelt et rigtigt surt fjes for dårlig hygiejne, mister kunder. Den sure karakter vil skræmme dem væk. Naturligvis er det restauratørens egen skyld og ansvar. Han kunne jo bare have holdt sit sted pænt, rent og i orden. Men hvorfor udstille ham? Hvorfor overlade det til kunderne at gennemføre afstraffelsen, når kontrolmyndighederne har masser af mulighed for selv at slå til? De kan udstede påbud og idøme bøder. Er det helt galt, kan de lukke bilken. De eksisterende sanktionsmidler er ikke bare tilstrækkeligt - de er også langt bedre og mere fair sanktionsmuligheder end de latterlige skilte med smilende eller sure ansigter, som fødevarermyndighederne nu vil anvende.

Men trangten til offentligt at udstille dem, der har små eller store problemer med at leve op til godkendt standard, er åbenbart for stærk. Især når det gælder producenter og forhandlere af fødevarer. Men hvorfor

ikke tage skridtet fuldt ud og udstille offentligt tilgængelige og synlige karakterer til alle forretninger:

En tommelfinger nedad til den advokat, revisor eller bank, der havde lidt problemer med at holde stien ren i selskabstømmersagerne.

En bulet bil ved den mekaniker, der kom til at fikle lidt ved momaregnskabet.

En blodig kittel ved den læge, der kom til at stikke forkert.

Smadder ved entreprenøren, der gravede lidt sort for sine venner og naboer.

Mulighederne er mange. Ingen bør være glemt i denne kampagne - dette forsøg på at få alle til at opføre sig i smuk overensstemmelse med skreven lov og ikke mindst kontrollanternes adfærd og øjeblikkelige humør den dag, de skal dele et smil eller en sur grimasse ud.

I masser af tilfælde vil der være tale om skøn. Personlige vurderinger præges af humøret. Det må derfor være et godt råd til alle slagtere, pølsemænd, bagere, kokke og købmænd, at de lærer at smile til deres kontrollant.

Alle andre kan også godt begynde at øve sig. Kontrol af alt fra jord til bord, fra fødsel til død vokser og vokser. Den offentlige belønning eller afstraffelse tager til. Dit liv og din forretning - især hvis du er en mindre selverhvervende inden for fødevarerproduktion, handel eller servering, ligger i andres hænder. Retssikkerheden har travlt.

Hvorfor kan fødevarermyndighederne i dette land ikke bare udnytte de talrige muligheder, der allerede findes for at sikre en passende hygiejne? Hvorfor ikke bare i roug mug udstede påbud, kræve en bøde eller i værste fald lukke den forretning, der forbryder sig groft mod reglerne, og så give den en chance til at forbedre sig, så den stille og roligt kan åbne igen?

Skal bilister, der har overtrådt hastighedsgrænserne, have et skilt med en kvæstet cyklist på frontruden?

Skal skattesnydere have en fiks tatovering?

Og hvad med alle smuglerne?

Vi kan lige så godt tage skiltet fuldt ud og en gang for alle få bragt en passende mærkning af alle afvigere på plads. Så kan de rene, uskyldige og selvfølgelig rigtig gå og bygge sig!

God weekend.

Lars Baungaard, redaktør

[Lars Baungaard er chefredaktør sammen med Arne Mariager]

Lederen i VAF den 3. september 2001:

# Mødested for små giganter

VAF  
3/9  
01

Der har været langt mellem snapsene i dansk amatørboxning de senere år. Noget tyder på, at der bliver endnu længere. Lige nu virker dansk amatørboxning som en sportsgren, der er slået groggy – og hænger hjælpeløst i tovene.

Danmarks Bokse Union, som det tidligere, traditionsrige Dansk Amatør Bokse-Union nu hedder – holdt repræsentantskabsmøde i går. Det blev et bittert møde. Den mangeårige landstræner, Eigil Jørgensen, er holdt op. Hans stilling er nedlagt, fordi der ikke var penge til at fastholde ham i jobbet. I stedet er den tidligere temmelig dygtige bokser, Kjeld Krogh ansat – men ikke på fuld tid. Det er en udvikling, som mange ledere og trænere i boksesporten betragter som håbløs. Ikke fordi de drager Kjeld Kroghs evner i tvivl. Men fordi de mener, at boksesporten falder på gulvet, hvis ikke man har en ildsjæl på posten som landstræner – på fuld tid.

Den siddende bestyrelse, ikke mindst formanden Flemming Nissen, blev mødt med hård og nådesløs kritik. - Det er jer, der er udbrændte, ikke Eigil Jørgensen, sagde således en kendt bokseleder fra talerstolen. Og umiddelbart tyder meget på, at den er rivende gal med ledelsen i bokseforbundet.

Der var nemlig en sponsor på banen, firmaet JK Pavilloner fra Egtved. Virksomheden ville lægge de penge, der skulle til, for at man kunne fastholde Eigil Jørgensen – og få muligheder for at udvikle boksesporten. Eneste klare krav, sponsoren fremsatte var, at så måtte Danmarks Bokse Union være indstillet på at flytte Danish Box Open fra Århus til Vingsted Centret.

Det mente unionens ledelse ikke kunne komme på tale. Og i skæret af det, kan man hævde, at viljen til at skabe gode rammer for boksesporten og føre denne specielle idræt over i en ny tidsalder – virker beskedent.

Naturligvis kan det være generende for et forbund at flytte sit prestigearrangement på grund af sponsorkrav. Men sådan er vilkårene i den idrætsverden, der i dag bliver stedse mere optaget af penge. Selv idrætsforbund med succes – og det har det danske bokseforbund absolut ikke – må tage hensyn til økonomiens verden. Førrende tv-stationer bestemmer tidspunkter for fodbold- og håndboldkampe. Det var eksempelvis hverken spillere eller klubber, der ønskede at spille elitehåndbold fredag aften kl. 22.00. Det var tv. Naturligvis kunne bokseunionen have flyttet sit store stævne til Vingsted, hvor der er fine rammer. Det er for stift og for visionsforladt ikke at kunne gøre det.

Men spørgsmålet er, om en enkelt sponsor i det hele taget vil kunne hjælpe i boksesporten. Gennem årene har den danske amatørboxsport været præget af intern uro og splittelse. Sporten har haft sine ildsjæle, der kom fra egne rækker. Men den har også haft en mærkelig tradition for at få tilløb af nogle mænd, der aldrig har slået buler i en blød hat – men som i boksesporten har set en chance for at få indflydelse – føre sig frem – og fremstå som betydningsfulde. Boksesporten har om nogen været de små giganter mødested i dansk idræt. Og det er gået herefter.

Det er sådan set trist, at det sker netop nu. For sportsligt har dansk amatørboxning regulært set ikke været noget særligt i mange år. Men nu er der kommet en masse nye danskere til. Vi har i flere af de største byer fået tilstande, der minder en anelse om de amerikanske. Der er knægte og unge mænd, som afreagerer i bokseklubberne, fordi de ikke aner, hvor de ellers skal gå hen. Og som prøver at finde en platform i tilværelsen – via bokseklubben. Med drømmen om en professionel karriere forude. Lige netop nu kunne boksesporten nå længere, end den har været i mange år – fordi talentmassen er til det. Og samtidigt kunne boksesporten gå ind og udfylde en rolle i samfundet ved at bygge bro mellem de forskellige etniske grupper, vi efterhånden omfatter i vort land.

Men alle mulighederne drukner i kævl og smålighed.  
*Arne Mariager, redaktør*

## VAF-læserbrev fra den 12. september 2001

VAF på VAF  
afveje 12/9

I din leder den 3. september, Arne Mariager, slår du et slag til fordel for boksesporten, der åbenbart ikke har det så godt på grund af indre kævl og smålighed.

For en bokser går sporten ud på at beskadige modstanderen mest muligt. De bedste bokkere er dem, der kan afslutte kampen med modstanderen liggende i en blodig klump på kanvassen. Efterfølgende træder så tåbelige journalister til og bruger alle medier til at gøre disse legaliserede voldsmænd til idoler og helte. Mange af kampene er for øvrigt arrangerede, så »heltene« og slagtekvæget er udpeget på forhånd.

Du har selvfølgelig ret i, at bokseringen kan være med til at holde de unge mennesker væk fra gadehjørnerne. Men vold avler nu engang vold, og uanset hvor legalt det er, er det en dårlig løsning at uddanne unge til voldsmænd.

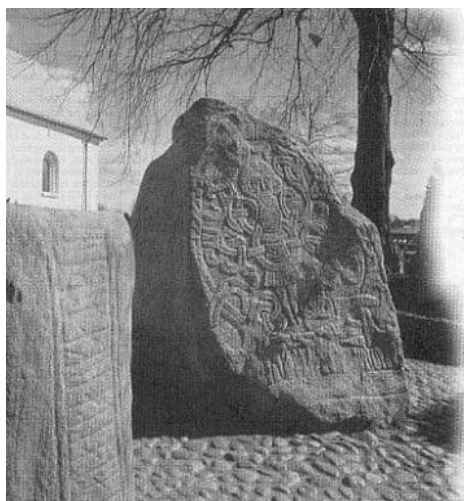
Hvis boksesporten er ved at kævle sig selv ihjel, må det være en kærkommen lejlighed for jer journalister til at rette op på jeres renomé ved med alle medier og midler at understøtte den proces. I mellemtiden kunne vi andre så bryde vores hjerter med at finde noget mere fornuftigt at tilbyde de rastløse unge mennesker. Det er trods alt Danmarks ungdom, det drejer sig om.

*Leif Bruun,  
Danmarksgade 27, Vejle*

Helsidesannonce fra VAF den 11. september 2001

Her på egnen  
har vi  
over 1000 års  
tradition for  
det skrevne ord!

# Vejle Amts Folkeblad



*Lokalt dagblad siden 1865*

VAF-læserbrev fra den 22. september 2001

Avisen på afveje VAF 22/9/01

Vær med i debatten, skriver du nok så udfordrende på din lederside, Arne Mariager. Men det kan nu være en blandet fornøjelse at debattere med dig (Vejle Amts Folkeblad), for du har uvægerligt de bedste kort på hånden. Har du egentlig gjort dig klart, hvilken nærmest monopolagtig stilling du har som meningsdanner i de skriftlige medier i det meste af Vejle amt? Du kan

hver dag frit tilkendegive dine meninger, hvorimod andres læserbreve er underkastet din censur - skal de overhovedet bringes i avisen? skal de beskæres? ændres? hvilken overskrift vælger du at give dem? hvordan bliver de sat op? Nogle læserbreve sættes flot op med billede, ramme og det hele, andre plumpes blot forpju-skede ned i avissidens fjerneste hjørne. Joh, der er mange måder at blande kortene på.

Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at tænke på jeres stort opsatte an-

nonce, hvor I læner jer op ad Jellingsstenene og taler røstrømsk om traditionen / respekten for det skrevne ord. Er det bare mig, eller er der noget her, der ikke passer sammen?

NB: På navnene under lørdagens leder kan jeg se, at dig og Lars Baungaard har lavet den i fællesskab. Det må ha' set sødt ud, da i sad der - firehændigt - ved tastaturet!

Leif Bruun Nielsen,  
Danmarksgade 27, Vejle

Lederen i VAF den 14. september 2001:

Husk...

UAF 14/9/01

Dette er dag tre efter verdenshistoriens største terrorist-handling. Bare dag tre. Måske er der endnu overlevende i ruindyngerne i New York. Måske kan nogle af naboejendommene endnu risikere at styrte i grus på grund af chokbølgerne fra eksplosionerne og brandene forleden. Ingen ved endnu, hvor mange dødsofre terroreren forårsagede. Det er kun et døgn siden, NATO svor USA troskab i kampen mod terrorismen. Men alligevel: Allerede nu begynder de smukke taler om et alternativ til hævn!

Den intellektuelle verden har atter fået mæle. Nu famler den sig frem i bestræbelserne på at slå et slag for menneskelighed, retfærdighed og tolerance. Ak, herre Gud, hvor hukommelsen dog er kort! Som om der findes et begreb som retfærdighed i forbindelse med mennesker, der kaprer fire fly og styrer dem ind i bygninger fyldt med mennesker! Som om der findes et begreb, der hedder tolerance, i forhold til fanatiske terrorister, der netop begår deres afsindige handlinger, fordi de ikke overhovedet besidder tolerance. Som om menneskelighed spiller en rolle i hovedet på de mænd, der skånselsløst dræber i flæng for at henlede opmærksomheden på deres sag. Som om vi skylder disse slanger noget som helst andet end foragt og kamp.

Præsident Bush havde ret, da han i de rystende formiddagstimer i tirsdags startede med at sige, at det er friheden, der er blevet angrebet i dag. Og friheden vil forsvare sig. For friheden er den helt nødvendige substans i livet for normale mennesker. Og derfor skal vi slå igen. Amerikanerne skal slå igen - og vær rolig - det gør de. Men alle vi andre, der havde så let ved at støtte amerikanerne og love dem evigt troskab, medens chokket sad i os, skal huske, at det måske var USA i går. Men det kan være os selv i morgen. Vi skal også slå fra os. Og vi skal slå hårdt. Ikke for at hævne. Men for at overleve. For at vore værdier kan bestå.

Hele kampen mod terrorismen viser, at der kun er et at gøre: Den ultimative bekæmpelse: Så længe, man forhandlede med flykaprere, vedblev de at kapre fly. Først, da man erkendte, at der ikke kan forhandles med terrorister, ebbede kapringerne ud. Nu er de så begyndt på en ny måde. Nu tages der ikke gidsler - for vi er alle sammen gidsler - når selvmordsmændene går i aktion. Men disse unge fanatikere er slangens krop. Slangens hoveder - ja, for der er mange - befinder sig andre steder. Og det er hovederne, der skal knuses. Derfor må alle frihedelskende nationer - og alle mennesker, der i hjertet tror på begreber som menneskelighed, tolerance og retfærdighed - lige netop slås til den yderste grænse mod den internationale terrorisme. Den er en kræftsvulst i verden. Og man kan ikke kurere kræft med hefteplaster!

Men i alle demokratiske stater går der hurtigt indenrigspolitiiske betragtninger i selv de største sager. Allerede nu taler den danske venstrefløj - og naturligvis også de radikale - om, at man endelig må håbe, USA besinder sig. At der ikke søges blodhævn. Men nok retfærdighed.

Hvor håbløst. Kald det bare hævn. Det er ligegyldigt. For det handler slet ikke om hverken hævn eller straf. Det handler om beskyttelse af de værdier, demokratiet bygger på. Ordene er ligegyldige. Hævn, straf, blodhævn, straffeaktion. Alle ordene kan bruges. Ingen af dem dækker. For det handler om overlevelse. Og om selvforsvar. Et angreb på den internationale terrorisme er ikke hævn eller straf. Det er en præventiv foranstaltning. Så ondskenen fra i tirsdags ikke gentages.

Menneskeheden kan ikke leve med international terrorisme. Fordi demokratiet og friheden ikke kan leve med international terrorisme. Husk det nu, når de humanistiske synspunkter forsvares med bløde stemmer og alvorlige miner - og ønsket om et alternativ til hævn og straf.

Der findes intet alternativ. For der skal hverken straffes eller hævnes. Der skal udslættes. For at undgå, at vi selv bliver udslættet.

Husk...

Arne Mariager, redaktør

Lederen i VAF den 8. september 2001:

# Pessimister og dybe tallerkner

Jeg ved ikke, hvem der opfandt den dybe tallerken. Men et er sikkert: Det var en optimist. Og sådan er det med alle opfindelser og opdagelser. De skyldes optimister!

Og hvorfor denne indledning på lørdagens leder i Vejle Amts Folkeblad/Fredericia Dagblad? Jo, fordi pessimisterne fylder stedse mere i vort samfund. Vi er ved at være så bekymrede og så klynkende, at vi selv er begyndt at tro på, at det hele går galt. Og sådan er virkeligheden heldigvis ikke. Det går tit godt....

Det skal vi huske - og det skal vi kæmpe for i dagligdagen. For den omsiggribende pessimisme har den store fejl, at den er selvforstærkende. Naturligvis skal man erkende problemer - ellers kan de ikke løses. Men vi er kommet så langt, at vi opfinder problemer. Det er lammende for samfundsudviklingen.

I mediernes luftes pessimismen og bekymringerne hver eneste dag. Der er ikke noget, som er godt. Der er intet, som er problemfrit. Der er ikke nok af dit, eller også er der alt for meget af dat. Og det er ikke bare fordi vi mediemennesker laver overskrifterne eller leder efter det sure. For ofte holder vi blot mikrofonen, drejer kameraet eller bruger kuglepennen. Det er vidt forskellige danskere, der taler til os. Og det er deres ytringer, vi bringer videre. Vi er blevet en nation af pessimister. Det er som om, det er god tone at være pessimist. Man risikerer at virke lidt naiv, hvis man tror, at det hele nok skal gå.

- Nok skal gå.... Ja, men dog! Har De talt med detailhandelen for nylig? Omsætningen rasler ned. Har De talt med lægerne for nylig? Der er altså rigtigt mange mennesker, som er syge. Har De talt med bankerne for nylig? Der er faktisk en hel del mennesker, som ikke

har penge til terminen. Har De talt med meteorologerne for nylig? Der er faldet temmelig meget nedbør på det seneste. Har De talt med nogle af de udstødte for nylig? Det står helt galt til hos dem. Har De talt med nogle AGF'ere for nylig? Der er faktisk mange af dem, som er ved at give op. Har De i det hele taget talt med nogen for nylig, som ikke er bekymrede?

Næh, det må man jo indrømme. Alle er bekymrede. Årsagerne er forskellige, men bekymringen er der ingen tvivl om. Og den virker troværdig.

Så er der lige nogle få undtagelser - enkelte optimistiske fjolser, der laller rundt og ikke har fattet, hvad det er, der foregår. Den her type, der får ideer, foreslår noget nyt, har den forrykte tanke at sætte et eller andet i gang og som tror, at det bliver bedre i morgen, end det har været i dag. Uha, uha. De er heldigvis få. Og de bliver færre og færre. Vi er ved at få dem tæmmet med pessimisme og pakket ind i bekymring. Men der er lige et par ildsjæle tilbage hist og pist. De virker lidt naive.

Det er som om, de ikke har tænkt over den mængde af papirer, de skal udfylde, før de går i gang med noget. Eller den mængde af tilladelser, der skal indhentes, før de kan sætte en produktion i gang. Eller den række af krav, de skal opfylde, før de kan få lov at ansætte folk. Det er som om, de stadigvæk tror på eventyr. Det er som om, de har glemt ventelisterne, flygtninge-indvandrerspørgsmålet, problemet med mangel på hjemmehjælpere og sygeplejersker, disciplinkrisen i folkeskolen, gylleproblemer i landbruget, salmonella og legionærsyge og det voldsomme fald i salget af brugtbiler og afmatningen i handel med fast ejendom. Ja, det er som om de klammer sig til en optimistisk livsholdning. Det virker overfladisk. Ja, den slags optimister forekommer utroværdige.

Ja måske, men det var dem, der opfandt den dybe tallerken.

Det ville en pessimist aldrig have gjort. For han ville tænke, at der alligevel ikke var noget at fylde i tallerken - bagefter.

Go' weekend

Arne Mariager, redaktør

Lederen i VAF den 2. oktober 2001:

## Den moderne gabestok

I går var første dag i de nye »Smileys« liv. Smiley er et skilt, der skal hænge fuldt synligt i forretninger, som handler med fødevarer, og af skiltets udseende kan forbrugerne så aflæse, om forretningen har fået tommelfingeren op, ned eller ligeud – af fødevedirektoratets inspektions-tropper. Er der smil på, så er alt godt. Ser skiltet surt ud, har der været anmærkninger. Ak ja, det kunne de ikke have gjort mere kluntet i arbejder- og bondestaten DDR...

Det kan godt være, det er for at beskytte forbrugeren. Og dermed for at beskytte os alle sammen, at fødevedirektoratet med fødevedeminister Ritt Bjerregaard i spidsen har indført Smiley. Men er det ikke på tide, at vi siger fra over for al denne socialdemokratiske umyndiggørelse og formynder-terror? Bliv os dog fra livet med den slags – og lad os dog for pokker gøre vore egne erfaringer og træffe vore egne valg.

I virkeligheden er Smiley en moderne gabestok. En gang blev småforbrydere anbragt på torvet – med arme og ben i gabestokken – eller med hovedet i, nu og da. Så kunne man gå forbi og se på de uheldige. Nu gør fødevedirektoratet noget lignende. Kontrollanterne tropper op i en levnedsmiddelforretning og konstaterer, at der er et eller andet galt. Der er måske ikke rent nok, ifølge paragrafferne. Så er det op med det sure skilt. Så kan alle kunder i byen se, at her er en bager eller en slagter, som ikke har orden i tingene.

Det er at udstille mennesker – og ramme dem på deres brød – på en måde, som staten ganske enkelt ikke kan tillade sig. Det bryder i bund og grund med de retsprincipper, vi har i vort samfund. Det rejser en stor risiko for magtmisbrug. Det placerer et voldsomt våben

i hænderne på fødevedirektoratets udsendinge. Det kan vel ikke udelukkes, at der også blandt disse kors-togsriddere ud i hygiejnen findes brådne kar. Metoden er urimelig – og den er alt for tilfældig. Skulle den være retfærdig, ville det kræve daglige kontrolbesøg i samtlige fødeveforretninger. Det er selvsagt umuligt at gennemføre, selv om det naturligvis falder nøje i gråd med regeringens ønske om at øge antallet af offentligt ansatte!

Indsatsen pakkes ind i hensyn til forbrugernes sundhed. Nonsens. Der har aldrig været flere mennesker, der bliver syge af det, de spiser, end tilfældet er i dag. Selv om der er hårdere kontrol end i en britisk lufthavn. Og der har aldrig været sprøjtet så meget desinficerende og bakteriedræbende ud over det, vi putter i munden, som netop nu. Og det ender med, at alle disse kemikalier bliver langt farligere end den naturlige bakteriefloa. For den kan vi opbygge naturlige forsvarsværker imod. Fejlen er først og fremmest, at vore fødevarer i dag produceres i gigantiske virksomheder (nødvendigt på grund af økonomi) - transporteres over store afstande (naturlig konsekvens af færre, men større producenter og færre med langt større forhandlere) – og forarbejdes på færre, men langt, langt større slagterier og forarbejdningsvirksomheder. Vi sidder til halsen i fødeveindustri. I stedet for fremstilling af mad.

Ritt Bjerregaard og vagtkorpset kan hænge alle de skilte op, de har lyst til. Det vil ramme og skade mere eller mindre tilfældigt blandt de forretningsdrivende. Det vil ikke påvirke folkesundheden en tøddel. De enorme mængder af kød og pålæg, der glider over transportbåndene i mægtige slagterier og forarbejdningsvirksomheder vil uundgåeligt medføre, at bakterier spredes. Det kan man så – med direktoratets godkendelse – bekæmpe med oversprøjtning af kemiske stoffer – eller som svenskerne gør: Dyppe kødet i klor.

Ja, men så vil jeg altså hellere spise en frikadelle fra min lokale slagter, selv om han ikke skifter forklæde otte gange i timen.

Arne Mariager, redaktør

Lederen i VAF den 24. september 2001:

## Hvad Søren – kan de regne?

Budget-forlig i Vejle byråd uden SF og borgmester Flemming Christensen! Ja, men kan det lade sig gøre? Ja, det kan det tilsyneladende. Det er en kendsgerning, at der er skabt et flertal uden om borgmesteren, bestående af Socialdemokratiet, Venstre og Det konservative Folkeparti. 16 af byrådets 25 mandater er således bag forliget. Det er nye tider.

I årevis har borgmester Flemming Christensen om nogen været manden bag budget-oplæg og deres gennemførelse i byrådet. Denne gang vankede der et oplæg fra de to borgerlige partier i fællesskab med Socialdemokratiet. Og borgmesterens budgetoplæg – med et løfte om en skattelettelse – kom i klart mindretal.

Budget-forhandlingerne i kommunen bliver dermed det første selvlysende udslag af de nye tingenes tilstand. Der er skabt et politisk alternativ til den stærke, selvbevidste SF-borgmester, og det er et flertal, Flemming Christensen ikke kan tillade sig at negligere. Budget-flertallet uden om borgmesteren viser nemlig, at de tre partier mener det alvorligt. De har indledt et samarbejde, der gør, at der denne gang er kvalificeret modstand til Flemming Christensen – og nøgtern vurderet kan det blive meget svært for ham at genvinde borgmesterkæden efter valget den 20. november. Han skal bruge 13 mandater for at have flertal i byrådet. Hvis der ikke sker splittelse i de tre forligspartier – og hvis deres samarbejde ikke af en eller anden årsag – går på grund – ligner det et magtskifte i Vejle.

Budget-forliget er således ikke bare et gult kort til borgmesteren – kortet er nærmest allerede orange!

Det siger meget om såvel Flemming Christensens evner som personlighed, at det er så vanskeligt umiddelbart at forestille sig en anden borgmester i Vejle. Han har fyldt embedet ud med et format, en udstråling – men også en arrogance, ind i mellem grænsende til brutalitet – så han mere eller mindre er blevet synonym med Vejle Kommune. Ingen over og heller ikke nogen ved siden af. Den samlede sum af stil og substans har hos Flemming Christensen været tårnhøj, men han har også været god til at lade stilen understrege omfanget af substansen. Og ind i mellem har han haft så svært ved at styre stilen, at det faktisk har gjort formatet en smule mindre – eksempelvis i en del af den kritik, han ind i mellem har rettet mod politiske modstandere – ikke mindst mod socialdemokraterne i Vejle, som han ikke har levet hverken vilje eller kløgt.

Og det er vel netop i denne »Nok herske, men ikke dele«-mentalitet, Flemming Christensen nu skal se kimen til den udfordring, han står over for. Alliancer mellem Venstre og Socialdemokratiet er ikke hverdagskost i dansk politik. Det er heller ikke det mest logiske ægteskab at vove sig ind i. Men i lokalpolitik fylder de overordnede ideologier ikke det samme som på det landspolitiske område. Og skal der skabes et alternativ til Flemming Christensen, er det måden at skabe det på – i samarbejde med Det konservative Folkeparti.

Borgmesteren, der ikke på noget tidspunkt har overvurderet kollegerne i byrådet – er sandsynligvis ikke bare overrasket over den nye, politiske alliance. Han er sandsynligvis endnu mere overrasket over, at den har kunnet skabe et budgetoplæg. Det er formodentligt kommet bag på ham, at der i de tre partier sidder mennesker, som kan regne.

Det gør der altså. Og nu er nedtællingen for alvor i gang til en af de mest spændende valgkampe i hele landet. Der er andre, end Flemming Christensen der har styr på den lille tabel. Og borgmesteren kan få nok at gøre med at lære at tælle til 13.

*Arne Mariager, redaktør*